

Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!

V teh novembrskih tednih še posebej molimo za vse pokojne. Spominjamo se zlasti mnogih vernikov Dela, ki so odšli s tega sveta, rajnih iz naših družin in tistih, ki smo jih spoznali na njihovi zemeljski poti.

Po drugi strani pa vemo, da smrt nima zadnje besede. Kakšno veličastno upanje nam vliva vera! Upanje na nebeško slavo je upanje, ki »ne osramoti, ker je božja ljubezen izlita v naša srca po Svetem Duhu, ki nam je bil dan« (Rim 5,5). Gre za »božji dar, ki nas priteguje k življenju, k večnemu veselju. Upanje je sidro, ki ga imamo na oni strani« (Frančišek, 2. 11. 2020).

Kljub temu pa je razumljivo, da resničnost smrti v duši kdaj povzroči nemir ali senco malodušja. Poskusimo se takrat naglo odzvati, tako da se zatečemo k sveti Mariji, Materi upanja in Začetku našega veselja. Potem bomo poleg veselega, od Boga prejetega upanja pridobili tudi novo notranjo moč za služenje drugim.

Zahvalimo se Gospodu za nedavno posvečenje štiriindvajsetih novih diakonov Prelature; še naprej molíte zanje in za vse, ki se v Cerkvi pripravljajo na duhovništvo.

Z vso ljubeznijo vas blagoslavlja

vaš oče

Rim, 25. november 2021